

и: ако къ знала Божіята дара, и кой е шото ти говори, дай ми да пиемъ: ты въ прогнала ѿ неговъ, и дала бш ти вода жива.

11 Рече мѡ жена та: Господи, нито водоужрпалка имашъ, и вднарѡ е джавокъ: ѿ гдѣ прочее имашъ вода жива;

12 Да не бждешъ по голѣмъ тѡ ѿ Отца нашегѡ Іакшва, който ни е дала тоа вднарѡ, и той е изъ неговъ пилъ, и сынове те мѡ, и добуцш те мѡ;

13 Ѡговори Исусъ и рече и: секой който пие ѿ тѡа вода, ще да ѡжаднеѡ пакъ:

14 Но който пие ѿ вода та, коато ще мѡ дамъ азъ не ще да ѡжаднеѡ во вѣки: но вода та коато ще мѡ дамъ азъ, ще да бжде въ него изворъ ѿ вода, коато течѡ въ живѡтъ вѣчний.

15 Рече мѡ жена та: Господи, дай митѡа вода, да не ѡжаднавамъ, нито да дохождамъ тѡка да изваждамъ.

16 Рече и Исусъ: иди по выкай мжжѡтъ си, и ела тѡка.

17 Ѡговори жена та, и рече: немамъ мжжѡ. Рече и Исусъ: доврѡ си рекла, че немашъ мжжѡ:

18 Защото лѣтъ мжжѡе си имала: и сегѡ тоа шото го

имашъ, не ти е мжжѡ: това си истинно рекла.

19 Рече мѡ она: Господи видимъ защо си прорѡкъ ты.

20 Бащи те ни въ тѡа гора се поклониха: а вше говориѡте, защо въ Иерусалимъ е мѡесто то, гдѣто трѣбва да се кланаме.

21 Рече и Исусъ: ѡ жено, вѡрввай ми, защо иде времѡ, въ коѡто нито въ тѡа гора, нито въ Иерусалимъ ще да се поклоните Отцѡ.

22 Вше се кланате на онаѡ шото го не знѡете, ние се кланаме на онаѡ шото го знѡеме: защото спасѡние то е ѿ Идѡи те.

23 Но иде време, и сегѡ е когато истинни те поклонници ще да се поклонятъ Отцѡ съ духъ и съ истина: защото (и) Отецъ такиѡа иска (даѡждатъ) онаѡ, който мѡ се кланатъ.

24 Бѡъ е Дхъ: и онаѡ, който мѡ се кланатъ, съ духъ и съ истина трѣбва да мѡ се кланатъ.

25 Рече мѡ жена та: знамъ защо ще дойде Мессіа, който се говори Христѡсъ: когато дойде той, ще да ни каже гичко то.

26 Рече и Исусъ: азъ самъ, който говоримъ съ тебе.

27 И тогава дойдохѡ оученици те мѡ, и чидехѡте